

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021201631
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:0021201631.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu D.K. AGRO, spol. s r.o., so sídlom v Rakovci nad Ondavou č. 285, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južná trieda č. 28, proti žalovaným: 1. A. B., bytom v C., C. D. X, 2. JRD Rakovec, družstvo, so sídlom v Rakovci nad Ondavou č. 389, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského č. 1735/29, o určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 4.11.2022 č.k. 16C/25/2021-119 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že kúpna zmluva uzavretá žalovanými dňa 11.3.2020, ktorej vklad bol povolený dňa 6.7.2020 pod č. V 1291/220 je neplatná, a zároveň žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o žalobnom návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, obe trvalý trávnatý porast, zapísanej na LV č. XXX, k.ú. E. F. G. a to v podiele 1/36 k celku. Ďalej mal za preukázané, že žalovaný v druhom rade je rovnako podielový spoluvlastník uvedených nehnuteľností v podiele 3/64, a to na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným v prvom rade dňa 11.3.2020. Ďalej je zrejmé, že žalobca sa dovoľal relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy. Žalobca v tomto konaní uplatňoval nárok predkupného práva v zmysle § 140 OZ.

4. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný. V konaní nebolo sporné, že žalobca z relatívnej neplatnosti predmetnej zmluvy dovoľal u oboch žalovaných, ktorí však túto relatívnu neplatnosť neuznali. Súd bol toho názoru, že žaloba o neplatnosti zmluvy je prípustná v zmysle § 137 písm. d/ C.s.p..

5. Súd ďalej bol toho názoru, že medzi žalovanou v prvom rade, ako členom družstva – žalovanou v druhom rade neexistuje vzťah, ako medzi blízkymi osobami v zmysle § 116 OZ, nakoľko v prípade

družstva je imanie tvorené viacerými subjektmi, ktoré neručia za záväzky družstva. V prípade družstva sa člen družstva podieľa na zisku, pričom ak zo stanov nevyplýva niečo iné, určí sa podiel člena na zisku určenom na rozdelenie medzi členov, pomerom výšky jeho splatného vkladu splatením vkladov všetkých členov. Skutočnosť, že sa člen družstva podieľa na zisku je jedným zo základných cieľov, za ktorým sa družstvo zriaďuje. Rovnako je zabezpečenie hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb členov družstva je účelom založenia družstva, preto poskytovanie benefitov členom družstva nad rámec bežných činností tak, ako aj špecifikuje žalovaný, nie je prejavom vzťahu k blízkej osobe ako to predpokladá § 116 OZ. Takéto personálne a majetkové prepojenie osôb nemožno za použitia analógie kvalifikovať ako vzťah obdobný rodinnému vzťahu v zmysle § 116 OZ.

6. Za dôvodnú nepovažoval súd prvej inštancie námietku žalovaných, že žalobca nerešpektuje pravidlá pomerného uplatňovania nároku z porušenia zákonného predkupného práva. Predmetom sporu nie je žaloba o nahradenie prejavu, ktorou by sa žalobca domáhal voči nadobúdateľovi, aby mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol za rovnakých podmienok, za ktorých podiel kúpil od pôvodného podielového spoluvlastníka, a ak nadobúdateľ jeho výzve nevyhoví, má oprávnený spoluvlastník právo domáhať sa na súde voči nadobúdateľovi, aby bol nahradený prejav vôle nadobúdateľa. Nebolo preto dôvodné preukazovať, či došlo k dohode žalobcu s ostatnými spoluvlastníkmi o výkone predkupného práva. Predmetom tohto konania je určenie relatívnej neplatnosti predmetnej zmluvy, a preto nemožno hovoriť o neplatnosti časti právneho úkonu vo vzťahu k nejakému podielu.

7. Výrok o trovách konania odvolací súd s poukazom na ust. § 255 ods. 11 C.s.p. s tým, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

8. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní. Žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. Po odvolaní uviedli, že majú za to, že v prípade napadnutý produkt vlastníckeho práva vo vzťahu k nim nedošlo k porušeniu zákonného predkupného práva žalobcu, nakoľko išlo o prevod medzi blízkymi osobami. Za tým účelom predložili súdu dôkazy, uviedli skutočnosti a individualizovali okolnosti, ktoré preukazujú existenciu takého vzťahu, ktoré sa v konkrétnostiach prejavujú navonok a to ako právo člena družstva na podiel zisku, právo podieľať sa na riadení, ktoré môže uplatniť prostredníctvom členskej schôdze, právo na vyrovnávací podiel, právo na likvidačnom zostatku, právo byť volený do orgánov družstva, ako aj rôznymi formami drobnej výpomoci, ktorá je potrebná, ktoré predstavujú akúsi nadstavbu bežných povinností členov družstva vyplývajúcich z Obchodného zákonníka. Vzťah blízkych osôb – žalovaných má jednoznačne základ vo vzťahu družstva člena a na právach a povinnostiach vyplývajúcich z Obchodného zákonníka a zo Stanov družstva, pričom intenzitu ich vzťahu umocňuje aktívna pomoc žalovaného v druhom rade, pričom je úplne irelevantné, aká je kvalita, či kvantita takto poskytovanej vzájomnej pomoci a kontaktov. Majú za to, že členský podiel žalovaného v prvom rade predstavuje majetkovú účasť člena družstva na majetku družstva, teda na majetku žalovaného v druhom rade, vlastnícke právo žalovaného v prvom rade k predmetným nehnuteľnostiam zostalo nedotknuté, nakoľko k zmene vlastníka došlo len formálne. Preto aj z tohto dôvodu nemalo dôjsť k porušeniu predkupného práva žalobcu.

10. K odvolaniu ďalej namietali, že súd prvej inštancie rozhodol o žalobe v rozpore s ustanoveniami C.s.p., nakoľko uvedená žaloba nie je procesne prípustná s prihliadnutím na obsah osobitnej časti dôvodovej správy ust. § 137 písm. c/ a písm. d/ C.s.p.. Z uvedeného vyvodili, že zákon v zásade nepripúšťa určovacie žaloby o určení právnych skutočností, s výnimkou žalobou o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Za takýto právny predpis nemožno považovať ust. § 40a Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti a nedostatok procesnej prípustnosti žalobného návrhu poukázali na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/90/2016, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/32/2020 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/201/2019 a Okresného súdu v Žiline sp. zn. 6C/55/2017.

11. Zároveň v odvolaní namietali, že napadnutý rozsudok nerešpektuje ani pravidlo pomerného uplatnenia nároku vo veci porušenia predkupného práva, v zmysle ktorého má aktívny spoluvlastník právo dovolať sa neplatnosti len pomerne, teda z každého spoluvlastníckeho podielu len jeho časti pripadajúci na jeho podiel v pomere k podielom ostatných spoluvlastníkov. V tejto súvislosti poukázali na ust. § 140 OZ veta druhá. Ďalej namietali teda, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku

nerespektoval ustanovenia C.s.p. o prípustnosti žaloby o určenie právnych skutočností; neoprávnene zasiahol do práv ostatných spoluvlastníkov, ktorí svojou nečinnosťou dali najavo, že si vybrali možnosť zachovania predkupného práva voči nadobúdateľovi a nevyhodnotil vzťah blízkosti medzi žalovaným v prvom rade a žalovaným v druhom rade aj správne, keď žalovaných nepovažoval za blízke osoby. Nerespektoval súd pravidlo pomerného uplatňovania nároku z porušenia zákonného predkupného práva.

12. Žalobca vo svojom písomnom podaní k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

13. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

14. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že vzťah medzi žalovanými nemožno považovať za vzťah blízkych osôb, ktorý následne aj správne právne posúdil ak žalobu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

15. K odvolaniu žalovaných je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru o procesnej neprípustnosti žaloby o určenie neplatnosti zmluvy titulom porušenia predkupného práva.

16. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ust. § 49a, § 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1, § 471b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá.

17. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka, z dôvodu porušenia predkupného práva. Využil teda jednu z hmotných právom dovolených možností domáhať sa prostredníctvom súdu svojho porušeného práva. Civilný sporový poriadok účinný od 1. júla 2016 žalobu o určenie právnych skutočností pripúšťa len vtedy, ak určenie právnych skutočností vyplýva z osobitného predpisu. Žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý nevyplýva z osobitného predpisu, je potrebné považovať za vadný.

18. V prejednávanej veci sa odvolací súd nestotožňuje so zužujúcim výkladom ust. § 137 písm. d/ C.s.p. prezentovaný žalovanými, t.j. že oprávnenie domáhať sa určenia právnej skutočnosti (teda aj určenia neplatnosti zmluvy) musí byť v osobitnom právnom predpise výslovne (expressis verbis) vymedzené ako oprávnenie podať žalobu o neplatnosť určitého právneho úkonu. Podľa odvolacieho súdu osobitným právnym predpisom, z ktorého vyplýva oprávnenie žalobcu domáhať sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy (právnej skutočnosti) je v hmotno právnej rovine daného prípadu ust. § 40a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 140 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne posúdil otázku žalovateľnosti uplatnenia nároku v zmysle ust. § 40a Občianskeho zákonníka v spojení s § 137 písm. d/ C.s.p. ak dospel k názoru, že podaná žaloba je procesne prípustná.

19. Z uvedených dôvodov, preto za nedôvodnú považuje odvolací súd aj argumentáciu žalovaných rozsudkami Krajského súdu v Žiline, Krajského súdu v Banskej Bystrici a Okresného súdu Žilina o procesnej neprípustnosti uvedených žalôb.

20. Za správny považuje odvolací súd aj záver súdu prvej inštancie ak dospel k záveru, že medzi žalovanou v prvom rade a žalovaným v druhom rade, ako medzi členom družstva a družstvom neexistuje taký vzťah, ako medzi blízkymi osobami v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka.

21. Je nesporné, že za analogického použitia ust. § 116 Občianskeho zákonníka je možné vyvodit', že za osobu blízku k právnickej osobe je treba považovať tiež fyzickú osobu. Je tomu tak preto, že medzi právnickou osobou a fyzickými osobami môžu vznikať vzťahy a to nie len vzťahy právne, ale aj také, na základe ktorých by ujmu, ktorú utrpela právnická osoba mohli určité fyzické osoby dôvodne

pociťovať ako ujmu vlastnú. Tak ako vo vzťahu medzi fyzickými osobami nie je z hľadiska ust. § 116 Občianskeho zákonníka podstatná akákoľvek ich vzájomná väzba, ale len vzťah určitej kvality založený na pomere rodinnom, alebo na pomere obdobnom pomere rodinnému, musí vzťah k tejto ďalšej fyzickej osobe, k právnickej osobe – ak to má mať právny význam – vykazovať určité vlastnosti. Judikatúra sa ustálila na názore, že tak tomu bude najmä v prípade, ak je fyzická osoba spoločníkom, členom, alebo zamestnancom právnickej osoby, alebo ak má k právnickej osobe iný obdobný vzťah a súčasne sa jej pomery k právnickej osobe podstatným spôsobom dotýkajú.

22. V prejednávanej veci je treba konštatovať, že žalovaná v prvom rade je síce členkou družstva – žalovaného v druhom rade, ale súčasne sa jej pomery družstva podstatným spôsobom nedotýkajú. Samotné tvrdenia žalovaných, že žalovaná v prvom rade je členkou družstva, jej členstvo trvá, má právo na podiel na zisku, má právo podieľať sa na riadení, má právo na vyrovnávací podiel, má právo na likvidačnom zostatku a právo byť volená do orgánov družstva, sú práva vyplývajúce pre členov družstva z ust. § 221 a nasledujúcich Obchodného zákonníka a Stanov družstva. Je teda zrejme, že vzťah medzi žalovanými možno považovať len za bežný, štandardný vzťah medzi družstvom a členom družstva s určitými benefitmi, ktorý nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti ust. § 116 Občianskeho zákonníka, aby bolo možné prijať záver o tom, že žalovaných možno považovať za osoby sebe navzájom blízke. Je tomu tak aj preto, že žalovaná ako členka družstva sa síce podieľa na základnom imaní družstva svojím členským vkladom, avšak neručí za záväzky družstva. Ak by bolo potrebné považovať za správny názor žalovaných, že sú osoby sebe navzájom blízke z dôvodu, že žalovaná je členkou družstva, jej členstvo trvá, má právo na podiel na zisku, má právo podieľať sa na riadení, má právo na vyrovnávací podiel, má právo na podiel na likvidačnom zostatku a právo byť volená do orgánov družstva a iné žalovanými deklarované benefity, potom by trebalo považovať vo vzťahu k družstvu každého člena družstva za osobu blízku, to znamená družstvo by malo aj niekoľko stoviek blízkych osôb a následne všetci členovia družstva navzájom by boli osoby blízke. Uvedený výklad zrejme nezodpovedá ust. § 116 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za blízku osobu treba považovať aj iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú.

23. Z uvedeného možno vyvodiť, že samotná právna skutočnosť, že žalovaná v prvom rade je členkou družstva (a s tým súvisiace jej práva člena) sama o sebe nevykazuje také vlastnosti, na základe ktorých by bolo možné považovať člena družstva a družstvo za osoby sebe navzájom blízke a žalovaní iné skutočnosti v súvislosti s uvedenou právnou otázkou netvrdili.

24. Žalovaná je teda síce členkou družstva – žalovaného v druhom rade, avšak uvedená vzájomná väzba nevykazuje požadované vlastnosti v súvislosti s analógiou použitia ust. § 116 Občianskeho zákonníka teda, aby ujmu, ktorú utrpel jeden z nich, by druhý dôvodne pociťoval ako vlastnú.

25. Za nedôvodné považuje odvolací súd odvolanie žalovaných aj v časti, v ktorej uvádzajú, že napadnutý rozsudok nerešpektuje pravidlo pomerného uplatňovania nároku z porušenia zákonného práva, v zmysle ktorého má aktívny spoluvlastník dovoliť sa neplatnosti pomerne, teda z každého spoluvlastníckeho podielu len jeho časti, pripadajúcej na jeho podiel v pomere k podielom ostatných spoluvlastníkov.

26. Podľa § 140 Občianskeho zákonníka, ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

27. V súvislosti s citovaným zákonným ust. § 140 poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/208/2019 a 2Cdo/91/2008, ktorými Najvyšší súd uvedené zákonné ustanovenie náležite vyložil.

28. V uvedených rozhodnutiach Najvyšší súd vyslovil právny názor, podľa ktorého dohodu o výkone predkupného práva podľa § 140 Občianskeho zákonníka môžu spoluvlastníci uzavrieť iba po splnení ponukovej povinnosti v súlade s § 605 Občianskeho zákonníka a ďalej konštatoval, že iba úplná relatívna neplatnosť právneho úkonu môže naplniť účel a zmysel predkupného práva a plne zaručiť ochranu oprávnených spoluvlastníkov pri prevode spoluvlastníckeho podielu. Dospel teda k záveru, že dovolanie sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy má za následok neplatnosť celej kúpnej zmluvy, nakoľko je potrebné vychádzať z rozsahu jej predmetu a nie z pomeru podielu žalobcov na dotknutej nehnuteľnosti.

29. Súd prvej inštancie správne vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, ak pri rozhodovaní vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/208/2019 a v rozhodnutí uviedol, že nebolo dôvodné ani preukazovať, či došlo k dohode žalobcu s ostatnými spoluvlastníkmi o výkone predkupného práva, nakoľko predmetom konania je určenie relatívnej neplatnosti a preto nemožno hovoriť o neplatnosti časti právneho úkonu vo vzťahu k nejakému podielu, ale relatívne neplatný je úkon ako taký, teda celá kúpna zmluva uzavretá medzi žalovanými bez ohľadu na to, či sa iní spoluvlastníci domáhali vyslovenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu, alebo nie.

30. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania nemožno považovať za správny z dôvodu rozporuplnosti dôvodov ak v bode 25. odôvodnenia uvádza, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov.

31. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalovanými uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania, a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

32. Vo vrátení veci bude opätovne úlohou súdu prvej inštancie rozhodnúť o trovách prvostupňového a odvolacieho konania.

33. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).